

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Balbutologopedia - ćwiczenia (Ćw. audytoryjne), PG_00151626						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2025 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2026/2027		
Poziom kształcenia	II stopnia		Grupa zajęć		Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	niestacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	2		Język wykładowy		polski		
Semestr studiów	3		Liczba punktów ECTS		2.0		
Profil kształcenia	praktyczny		Forma zaliczenia		zaliczenie		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Maria Faściszewska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	0.0	15.0	0.0	0.0	0.0	15
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	15		2.0		33.0	50
Cel przedmiotu	Student poszerza wiedzę zorientowaną na zastosowanie praktyczne w diagnozie i terapii jękania. Potrafi formułować i rozwiązywać problemy z zakresu profilaktyki, diagnozy i terapii logopedycznej osób z zaburzeniami płynności mowy, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania. Potrafi współdziałać w zespole terapeutycznym (np. logopeda, nauczyciel, rodzic, psycholog, pedagog itd.).						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGMU2_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy i trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Potrafi samodzielnie ustalić czynniki ryzyka utrzymania się jąkania oraz przeprowadzić konsultacje z rodzicami dziecka z jąkaniem.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU5] realizacja zadania problemowego [SU6] demonstracja umiejętności praktycznych [SU8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
	[LOGMU2_K01] Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) i jej modyfikowania i uzupełniania.	Jest gotowy do krytycznej oceny swojej dotychczasowej wiedzy na temat zaburzeń płynności mowy oraz do jej modyfikowania i uzupełniania.	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SK2] prezentacja/projekt/referat/ raport [SK6] demonstracja umiejętności praktycznych
	[LOGMU2_U03] Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań z wykorzystaniem właściwej terminologii.	Posiada umiejętność interpretacji, analizy czynników wpływających na utrzymanie i nasilenie jąkania u dzieci i dorosłych jękających się oraz formułowania wniosków diagnostycznych i terapeutycznych.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU5] realizacja zadania problemowego [SU6] demonstracja umiejętności praktycznych [SU8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
	[LOGMU2_W06] Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę pozwalającą na zaprogramowanie terapii logopedycznej dzieci ze sprzężonymi problemami rozwojowymi o złożonej etiologii.	Posiada wiedzę umożliwiającą programowanie terapii dzieci, młodzieży i dorosłych jękających się w zakresie terapii kształtowania i modyfikacji płynności mówienia.	[SW2] prezentacja/projekt/referat/ raport
	[LOGMU2_W01] Ma uporządkowaną, pogłębioną i rozszerzoną wiedzę oraz zna na poziomie rozszerzonym terminologię z zakresu językoznawstwa i logopedii (w tym wybraną terminologię w obcym języku nowożytnym).	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat terminologii związanej z diagnozą i terapią jąkania. Zna podstawową terminologię specjalistyczną w tej dziedzinie w języku angielskim.	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SW2] prezentacja/projekt/referat/ raport
Treści przedmiotu	Problematyka ćwiczeń 1. Identyfikacja i krytyczna analiza czynników ryzyka utrzymania się jąkania. Ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem kwestionariuszy oceny ryzyka jąkania - ujęcie rozszerzone. 2. Konsultacje i poradnictwo - udzielanie informacji zwrotnych dla rodziców i nauczycieli. 3. Proces diagnozy i narzędzia diagnostyczne używane w diagnozie jąkania dzieci, młodzieży i osób dorosłych. 4. Planowanie i programowanie działań terapeutycznych w nurcie interwencji pośredniej na przykładzie programu Palin PCI. 5. Planowanie i programowanie działań terapeutycznych w nurcie interwencji bezpośredniej (jąkania bardziej płynnego i mówienia bardziej płynnego). 6. Wdrażanie działań profilaktycznych w placówkach przedszkolnych i szkolnych.		
Wymagania wstępne i dodatkowe	nie ma wymagań wstępnych		
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	czynny udział w ćwiczeniach - 30 % , obecność - 10 % , wykonanie pracy zaliczeniowej uzgodnionej z prowadzącym - 60 %	51.0%	100.0%

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	1. Dialog bez barier - kompleksowa interwencja logopedyczna w jękananiu, pod red. K. Węsierskiej, H. Sonsterud, (2021). https://www.logolab.edu.pl/dialog-bez-barier-kompleksowa-interwencja-w-jakaniu-wydanie-polskie-rozszerzone/?fbclid=IwAR1HsEao4sh0bMvjphUMGLvQ2B0EsT99MilyV3YpnFrHM 2. Jankowska-Szafarska L. (2017). Idea modyfikacji jękania: mowa wystarczająco płynna. Fazy klasycznej terapii MiDVAS według van Ripera w odniesieniu do psychoterapii i doświadczeń własnych, W: L. Jankowska-Szafarska, B. Suligowska, R. Kara, K. Kupiec (red.), Życie z zacięciem. Integralny przewodnik po jękananiu, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków, s.135-154. 3. Kelman E., Nicholas A. (2012). Praktyczna interwencja w jękananiu wczesnodziecięcym. Podejście interakcyjne rodzic dziecko Palin PCI, Gdańsk. 4. Dell C. W. (2008). Terapia jękania u dzieci w młodszym wieku szkolnym. Podręcznik dla logopedów. Kraków: Impuls. 5. Chęć M., Bijak E., Kamińska D. (2014). Jękanie. Skuteczne techniki płynnego mówienia TPM i TDSM w Zmodyfikowanym Programie Psychofizjologicznej Terapii Jękańcych się, Gdańsk: Harmonia.
	Uzupełniająca lista lektur	1. Chmela K. A., Reardon N, Scott L. (2014) A. Jak skutecznie pracować nad postawami i emocjami w terapii jękania, Katowice: Centrum Logopedyczne. 2. Scott L. (2012). Jak mówić w szkole o jękananiu.? Podręcznik dla nauczycieli i logopedów, Katowice. 3. Faściszewska M. (2019). Diagnozowanie utrwalonego jękania z wykorzystaniem klasyfikacji ICF, Forum Logopedy, 31, s. 4-9.
	Adresy eZasobów	
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania	1. Case study - omówienie czynników ryzyka utrzymania się jękania. 2. Uzupełnienie wybranego kwestionariusza do diagnozy jękania - analiza ilościowa i jakościowa na podstawie nagrania. 3. Planowanie i programowanie działań terapeutycznych w nurcie jękania bardziej płynnego. 4. Planowanie i programowanie działań terapeutycznych w nurcie modyfikacji jękania. 5. Techniki terapeutyczne stosowanie w nurcie jękania bardziej płynnego. 6. Techniki terapeutyczne stosowanie w nurcie modyfikacji jękania. 7. Wdrażanie działań profilaktycznych w placówkach przedszkolnych i szkolnych.	
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.